

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Εκτός . . . . . Δραχ. 22.
Εκτός . . . . . 26.

Διά τας Διατριβὰς τὸν εἰχ. λ. 15.
Διά τὰ Δικαστικά τὸν εἰχ. λ. 15.
Διά τας Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΑΙ

Ἐάν οἱ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος ὁμογενεῖς, οἱ μετὰ τοσοῦτου πόθου πόρρωθεν τὴν φιλότατην πατρίδα κατασπαζόμενοι, καὶ ἀφειδῶς ὑπὲρ αὐτῆς θυσιάζοντες τὸ προῖόν τῶν ἰδίων κόπων καὶ ἰδρώτων, ἐσχημάτιζον τὴν περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς πεποιθήσιν ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς δύο ἀλλεπάλληλα φύλλα τῆς Ἀθηνᾶς, τὰ ὑπ' ἀριθ: 2,589 καὶ 2,590, βεβαίως ἤθελον θρηνηθεῖν ἐπὶ τῇ ἀθλίᾳ αὐτῆς καταστάσει καὶ μετὰ δακρῶν ἀπελπισίας ἤθελον ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς των, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ἀθηνᾶν πλήρης ἐπικρατεῖ κατὰ πάντα παραλυσία. Οἱ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐχθροὶ ἀντὶ πάσης ἄλλης μαρτυρίας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐλεεινῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἤρκει νὰ φέρωσιν εἰς χεῖρας τὰ δύο προειρημένα τῆς Ἀθηνᾶς φύλλα, καὶ νὰ ἐπιδεικνύωσιν αὐτὰ πρὸς τοὺς θέλοντας νὰ ὑπερασπίζωνται τὸν ἀτυχῆ τοῦτον τόπον, ὡς τόπον μεγάλων ἐλπίδων καὶ λαμπροῦ μέλλοντος. Τοῦτο τουλάχιστον ἐνόησαμεν ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κυρίων ἀρθρῶν τῆς Ἀθηνᾶς, τῶν διὰ τῶν εἰρημένων φύλλων δημοσιευθέντων. Καὶ ἐλυπήθημεν, οὐχὶ διότι παραδεχόμεθα ὡς ἀληθῆ τὰ περιεχόμενα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ διότι ἐφημερίδες σοβαρὰ, οἷα ἡ Ἀθηνᾶ, ἐξώκειλεν ἀπερισκέπτως εἰς τὸ ἀσύγγνωστον ἀμάρτημα τοῦ νὰ παραστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὡς τὸν περὶ τῶν ὄλων τρέχουσαν κίνδυνον, ἐνᾧ κυρίως προὔθητο ἐν τῷ πρώτῳ αὐτῆς ἀρθρῷ νὰ ἐλέγξῃ τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἀμαρτήματα κατωτέρων Ἀρχῶν.

Καὶ ὁμως ἀρχίσασα ἀπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Ἀρχῶν, καὶ πάντας σχεδὸν ἐπισκεπτομένη τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εὐρίσκει κοινὴν εἰς πάν-

τας τὴν παραλυσίαν. Ἐπὶ τέλους δὲ κηρύττει, ὅτι οὐδὲ ἴχνος διοικήσεως δὲν ἐνυπάρχει εἰς τὸ Κράτος, καὶ θεωρεῖ ὡς ζήτημα τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἰ μέγας κίνδυνος καταστροφῆς ἐπεκρέματο. Τῇ ἀληθείᾳ οὐδ' οἱ ἀσπονδότεροι τῆς Ἑλλάδος ἐχθροὶ ἠθέλον λαλήσει περὶ αὐτῆς οὕτως ἀποτόμως καὶ ἐξευτελιστικῶς.

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι τὴν διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἀντιπολιτευσιν θεωροῦμεν οὐχὶ ἀπλῶς ἀναγκαίαν, ἀλλὰ-σωτήριον εἰς τὰ Ἔθνη· καὶ διὰ τοῦτο ἠγαπήσαμεν πάντοτε τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς πάντοτε ἀντιπολιτευομένην καὶ ἴσως ὀλίγοι ἀνέγνωσαν τὴν ἐφημερίδα ταύτην τόσον τακτικῶς, ὅσον ἡμεῖς, ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως αὐτῆς. Ἀποστρεφόμεθα δὲ τὰς Κυβερνήσεις ἐκείνας, αἰτινες βωῶσιν, ὡς ἡ ἀμορφος γραῖα, « τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε ». Ἀλλὰ τὴν δᾶδα ταύτην ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν ἐσβεσμένην, ὅταν χρησιμεύῃ οὐχὶ πρὸς φωτισμὸν, ἀλλὰ πρὸς φλογισμὸν τῆς κυβερνήσεως. Τοιαύτην εὐρίσκομεν τὴν δᾶδα τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ παρόντι, δᾶδα φλογίζουσαν, καὶ οὐχὶ φωτίζουσαν εἰς διάκρισιν τοῦ καλοῦ καὶ συμφέροντος, ὅπερ βεβαίως προτίθεται ἡ πρεσβυτέρα τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς Ἀνατολῆς, ἐν ἧ αἰ μεγάλαί τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις φαίνονται ἐννοοῦσαι καὶ ὁμολογοῦσαι τὸ κίβδηλον τῆς Τουρκικῆς δυναστείας, καὶ ὁ πρὸ ἐνός ἔτους ὑπερασπιζόμενος αὐτὴν Εὐρωπαϊκὸς τύπος ἤρξατο κηρύττων, ὅτι ἀνωφελῶς ἐχύθη τὸ πολῦτιμον αἷμα τοσοῦτων γενναίων πολεμιστῶν, καὶ ἐδαπανήθησαν τοσαῦτα ἑκατομμύρια πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δυναστείας ταύτης (συνιστῶμεν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν τὸ περὶ τοῦτου ἀρθρον, ὅπερ ἐρανισθέντες ἐξ ἐφημερίδος Ἀγγλικῆς, τοῦ Χρόνου τῆς Μαγχεστρίας, δημοσιεύομεν κατωτέρω), εἰς τοιαύτην, λέγομεν, κατάστασιν πραγμάτων, καθ' ἣν οἱ μὲν φίλοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ δικαίου κηρύττουσιν ἡμᾶς ὡς τὸν περιουσιον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ διηγούνται τὰς προόδους ἡμῶν, καὶ ὑποστηρίζουσι τὰ δίκαια ἡμῶν μετὰ τοσοῦτου ζήλου, οἱ δὲ φιλότουρκοι ὁμο-

λογοῦσι τὴν ἑαυτῶν πλάνην, καὶ ἀποβλέπουσι πρὸς ἡμᾶς μετὰ φιλανθρωπότερον καὶ δικαιότερον ὄμμα, τὸ νὰ κηρύττωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ, ὅτι τὰ πάντα εὐρίσκονται παραλελυμένα, καὶ ὅτι ἴχνος διοικήσεως δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Κράτος, καὶ ταῦτα πάντα διὰ νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ γνώμη, ὅτι πρέπει νὰ ὑποβιβασθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἀρτου, ἢ νὰ βελτιωθῇ ἡ ποιότης αὐτοῦ, εἶναι, νομίζομεν, ὑπερβολή, ὅποιαν δὲν ἐπιτρέπει ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον, ὑπὲρ οὗ συνηγορεῖ ἡ Ἀθηνᾶ 26 ἡδῆ ἔτη.

Ἡ Ἀθηνᾶ θέλει συγχωρήσει εἰς ἡμᾶς νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ὑπερβολὴν ταύτην, ὡς ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ νὰ μὴ συμφωνήσωμεν μετ' αὐτῆς, ὅτι τὰ πάντα εὐρίσκονται παραλελυμένα, καὶ ὅτι οὐδὲ ἴχνος διοικήσεως ὑπάρχει καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν δὲν εἶναι ἀναμάρτητος. Προσπταίουσα καὶ αὐτὴ ἐνίοτε εἰς τινὰ ζητήματα, ἔχει ἀνάγκην ὁδηγίας, καὶ ἐνίοτε γίνεται ἐλέγχων καὶ κατακρίσεως ἀξία· οὐδέποτε ὁμως θέλομεν παραδεχθῆ, ὅτι τὰ πάντα εὐρίσκονται εἰς παραλυσίαν, καὶ ἴχνος διοικήσεως δὲν ὑπάρχει. Ἡ πανταχοῦ τοῦ Κράτους βασιλεύουσα ἀσφάλεια καὶ ἡσυχία, ἡ δραστήριος ἐκτέλεσις πολλῶν κοινῶν ἔργων, ἡ ἐπανάληψις τῆς εὐμενοῦς τῶν μεγάλων καὶ εὐεργετικῶν τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων διαθέσεως, ἧτις οὐκ ὀλίγον εἶχε μεταβληθῆ ἐπὶ τῶν προλαβουσῶν περιστάσεων, ὅλα ταῦτα εἰσὶν ἀναμφισβητήτως ἔργα τῆς παρούσης Κυβερνήσεως· καὶ τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἐμφαίνουσι κοινὴν παραλυσίαν, οὐδ' ἔλλειψιν διοικήσεως.

Μετὰ τὴν κοινὴν ταύτην καὶ ἀδικὸν κατάκρισιν, ἣν ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ παντὸς ἐκφέρει τοῦ Ὑπουργείου, ἐπιτίθεται ἐτι ἀδικώτερον καθ' ἐνός τῶν Ὑπουργῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας. Δι' ἀρθρου σχοινοτενοῦς χλευάζει λιαν ἀπρεπῶς τὸν Κύριον Χριστόπουλον, καὶ ὑποθέτουσα Εὐρωπαϊὸν περιερχόμενον εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἑλλάδος, τεχνολογεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τοῦ λόγου κλιτὰ τε καὶ ἀκλιτὰ, καταριθμεῖ ὅλα τὰ μαθήματα,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 16.—18.)

Δύο ἰσχυρὰ αἰτία ἐπεισαν τὸν Κάρολον Γ'. Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας, νὰ συστήσῃ κατὰ τὸ 1768 τὰς ἀποικίας τῆς Σιέρρης — Μορένης· πρῶτον μὲν ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀπαλλάξῃ τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἰσπανικῆς Χερσονήσου ἀπὸ τῆς ληστείας καὶ τῶν φόνων, ἐπειτα δὲ ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ μεταποιήσῃ γαίαις ἀγόνους εἰς γεωργικὰς, ὠφελίμους τῇ Ἑπικρατείᾳ. Ἐκάστη κατοικία ἀποίκου συνίσταται εἰς ἓν ἰσόπεδον οἶκον, ἔχον δωμάτιον καὶ μαγειρεῖον, εἰς ἓν πρῶτον πάτωμα ἔχον δωμάτιον διὰ τὰ παιδία καὶ ἐν ἀνώγειον, εἰς μίαν αὐλὴν ἔχουσαν ἵπποστάσιον καὶ ἐν δευτέρον ἀνώγειον. Ἐκάστη περιοχὴ ἔχει 800 πήγεις μήκους πρὸς 300 πλάτους. Ἐκάστος ἀποικὸς λαμβάνει ἐν ζεύγος βοῶν, προβάτων, γαίρων, ἐρνί-

θων, ἓνα ὄνον καὶ τὰ ἀναγκαῖα σκεύη. Ἡ γῆ εἶναι ἀδύνατος, λεπτή, ἀμμόωδῆ καὶ πετρώδης· καὶ ὁμως ἡ πρώτη τῶν δημοτικῶν καρπῶν συγκομιδὴ ὑπῆρξεν ἀφθονωτάτη, μόνον διότι ἡ γῆ ἦτο κερθένος· βαθμηδὸν δὲ ἠλαττώθη. Τότε ὁ Διοικητὴς τοῦ τόπου Πέτρος Πούλο· Ἀλλόκερ συνεδούλευσε νὰ ἀντικαταστήσῃ εἰς τοὺς δημοτικακοὺς καρποὺς φυτείας ἐλαίων, συκκμινεῶν, ἀμπέλων καὶ δένδρων ὀπωροφόρων· τὴν δὲ γνώμην ταύτην ἐτεβασθησαν, καὶ οὕτω μετεβλήθη ἡ φύσις τῆς ἀποικίας. Αὕτη ἤδη περιορίζει, κωλύει, καὶ ἀσφαλίζει ἐπὶ ἐκτάσει· 11 λευγῶν τὴν ἀπὸ Σιβίλλης εἰς Μαρτίτην ὁδὸν· ἀριθμεῖ δὲ 58 χωρία καὶ πολλὰς ἐπαύλει ἀνεξαρτήτους. Κερολίνα, ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς, εἶναι ἡ ἑδρα τοῦ Διοικητοῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐντερου πλευροῦ τοῦ ὄνου· πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀνδαλουσίας ἐκτείνεται νέα ἀποικία, ὀνομαζομένη Καρλόττα, Διοικουμένη ὑπὸ τινος ἀντιπροσώπου τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τῆς ὁποίας ἡ περιοχὴ εἶναι 8 — 10 λευγῶν. Ἡ ἀποδεκάτωσι τῶν προϊόντων καὶ ὁ φόρος τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν ἐμπορῶν ἐξαρκοῦν εἰς τὰς δαπάνας ἀμφοτέρων τῶν ἀποικιῶν ὁ δὲ πληθυσμὸς ἀμφοτέρων ἀναβαίνει εἰς περίπου 10,000 ψυχῶν. Εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἐγένετο ἡ μάχη τοῦ Βαῦλένου, τοσοῦτον καταστρεπτικὴ εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατόν. Ἡ Γερμανία παρουσιάζει πολυάριθμα παραδείγματα γεωργικῶν ἀποικιῶν· ἀναφέρομεν δὲ κατὰ πρῶτον τὰς τῶν ἀπο-

μαίων, συσταθείσα· ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας Μαρίας Θηρεσίας διὰ τοῦ γενναίου· τῆς Οὐγγροῦς πλησιον τῆς Νευσταδης καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Βιέννης, προσέτι δὲ καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποικίαν, τὴν συσταθείσαν διὰ τοῦ πέντητος πλησιον τοῦ Κουαβόρου ἐν τῷ Ὀλστειν, καὶ ὀνομαζομένην Φοεδερικγάτς. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας κατὰ τὸ 1823 ἔθεσεν ἐν αὐτῇ τὸν πρῶτον θεμέλιον λίθον εἰς ἓν Σχολεῖον καὶ ἐν ἔργον· ἡ δὲ ἀποικία αὕτη ἐπέτυχεν ἐντελῶς. Πολλὰ ἀποικίαι πτωχῶν εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀνοβέραν ἐπὶ χέρσων γαιῶν ἀνεκκοῦσῶν εἰς τὸ Στέμμα, καὶ εὐρισκομένων ἐν γένει εἰς τὰ πλάγια τῶν ὁδῶν διδοῦσι δὲ εἰς ἕκαστον ἀποικὸν ἀπὸ 4 ἕως 5 πλέθρα γῆς καλλιέργειαν. Πολλὰ τοιαῦτα καταστήματα ἀποικιακὰ ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Βεστωφαλίαν, καὶ ἰδίως ὀλίγα μίλιτις μακρὰν τοῦ Ὀλδεμβούργου. Εἰς τὴν Βουαρίαν ἀπεχέρσων τὰ ἔλη τοῦ Δουναβίου· ἀνήκοντα εἰς τὸ Στέμμα καὶ ἔχοντα ἐκτασιν 16 λευγῶν τετραγωνικῶν τὸ ἥμισυ τούτων ἐδόθη εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτησίας παρὰ τὸν ποταμὸν, ἵτινες συνειργάσθησαν εἰς τὴν ἀποχέρσωσιν. ἐν τέταρτον ἐδόθη εἰς τοὺς μετόχους, καὶ τὸ ἄλλο τέταρτον εἰς ἀποίκους. Μίαν λεύγαν μακρὰν τοῦ Ἀμβούργου φιλανθρωπῶς τις ἀνὴρ, ὁ Κύριος Βόγθ, συνέστησεν ἐπὶ τῆς ὠραίας γῆς τοῦ Φλοτβέκ ἀποικίαν ἐργατῶν, δωρήσας εἰς ἕκαστον ἀποικὸν μίαν οἰκίαν· ἓνα κῆπον καὶ ἓνα ἄγρῶν.

δσα διδάσκονται εις όλα τα Σχολεία της Ελλάδος, και μετά τούτο εύρισκε παραδόξως, ότι ο Εύρωπαϊός της εξέρχεται των Σχολείων ήπατημένος ως προς την εν αυτοίς γινομένην πρόοδον. «Αλλως έχουσι» (λέγει η Αθηνα) τα πράγματα εις την Ελλάδα» και καθώς εκληρονομήσαμεν από τους παλαιούς» αγάδας μας τον παλαιόν τρόπον των (διότι και» αυτοί τώρα μετεβλήθησαν) του διοικείν, του οικο-» νομείν, του στρατεύεσθαι, του δικάζεσθαι και λοιπά,» ούτως εκληρονομήσαμεν και από τους παλαιούς» διδασκάλους μας τους γραμματικιστάς τον τρόπον» του διδάσκεσθαι και εκπαιδεύεσθαι και εις την νεάν» Πολιτείαν μας προβαίνομεν απαρεγκλίτως και εις» τα διοικητικά μας πράγματα, και εις τα της Εκ-» κλησίας μας, και εις τα της παιδείας, όπως και» εις τους παρελθόντας αιώνας, έχκαρτερούντες εις» δσα από τους παλαιούς κυρίους μας και από τους» παλαιούς διδασκάλους μας έμάθαμεν κτλ.»

Και λοιπόν κατά την Αθηναίαν οι μὲν παλαιοί ἀ γά δ ε ς μ α ς μετεβλήθησαν τώρα, ήθηρωπίστη-σαν και αυτοί, και προώδευσαν εις τον πολιτισμον, ήμεις δὲ ἐμμένομεν εις τὰς εξεις, δσα ελάβομεν επί Τουρκοκρατίας, και διοικούμεθα, και στρατευόμεθα, και εκπαιδευόμεθα ὄν τρόπον και πρό της επαναστάσεως. Εύζήμει, φίλη Αθηνα, και μή Σε τοσοῦτον παραφερέτω ή κατά του Υπουργείου αντιπαθεία σου, ὡστε να συνηγορήσῃ ὑπέρ των Τούρκων, οίτινες και αυτούς τους μέχρι χθὲς φίλους και υπερασπιστάς των δὲν έχουσι πλέον συνηγόρους. Ουδέεις θέλει πιστεύσει, ὅτι ἐκεῖνοι μετεβλήθησαν σήμερα, ήμεις δὲ ἐμμένομεν εις τὰ ήθη ἐκεῖνα, και τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι εκπαιδευόμεθα ὅπως και επί Τουρκοκρατίας. Ἐάν ἄλλο τι δὲν πείθῃ την Αθηναίαν περι της γενομένης προόδου, και μάλιστα περι της βελτιώσεως της των γραμμάτων και επιστημῶν διδασκαλίας, αὐτὴ αὐτῆς ή ὑπαρξίς και ή κατάσταση δὲν εἶναι τάχα ἀρκούσα ἀπόδειξις και ἀσφαλέςτατον δι αὐτήν πειστήριον;

Ἀπό ὑπερβολῆς εις ὑπερβολὴν προβαίνουσα ή Αθηναί λέγει, ὅτι έχομεν πέντε Γυμνάσια, ἀλλὰ τοιαῦτα, ὡστε συναγομένα και κοσκινηζόμενα δὲν ἀποτελοῦσιν οὐδὲ ἐν. Πρὸς τί ή ψυχρά και ἀδικος αὐτὴ κατάκρισις; Ἐάν τὰ Γυμνασια της Ελλάδος δὲν εἶναι ὅποια τὰ της Γερμανίας, εἶναι ὁμως κρείττονα ἄλλων Εύρωπαϊκῶν Γυμνασίων, και τοιαῦτα, ὅποια ή παρούσα της Ελλάδος κατάσταση ἐπιτρέπει να ήναι εἶναι τέλος πάντων κρείττενα των ἐν τη Τουρκίᾳ, ἐν ή κατά την Αθηναίαν οἱ ἀ γά δ ε ς μ α ς μετεβλήθησαν, και εξημερίστησαν (χάρις εις τὰ πολλά και παντοῖα αὐτῶν Γυμνάσια και Πανεπιστήμια, τὰ ὅποια, ὡς φαίνεται, μόνη γινώσκει ή Αθηναί), ήμῶν ἀμετατρέπτως και διοικουμένων και στρατευομένων και εκπαιδευομένων, ὅπως και πρό της επαναστάσεως. Ἐάν ή Αθηναί εἰλικρινῶς παραβάλῃ την παρούσαν κατάστασιν των ἐν Ἑλλάδι Ἐκπαιδευτηρίων οὐχί πρὸς την ὑπάρχουσαν πρό της Ἐπαναστάσεως (διό- τοιαῦτη σύγκρισις ήθελεν εἶναι γελοία), ἀλλὰ πρὸς την ἐπί των προκατόχων του Κυρίου Χριστοπούλου,

δὲν θέλει δυνθῆν ἢ ἀρνηθῆ, ὅτι οὐσιωδέστατα ἐβελτιώθησαν ταῦτα ἐπὶ της Υπουργείας αὐτοῦ, και μάλιστα τὰ Γυμνάσια και τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπερ ἀπρεπῶς ἐκμυκτηρίζει ή Αθηναί, διότι δὲν έχει τοσοῦτους Καθηγητάς, ὅσους και τὸ του Βερολίνου. Και ὅμως πολλάκις ἀνέγνωμεν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τη Αθηναί πολλοὺς και μεγάλους ἐπαίνους φοιτητῶν του Πανεπιστημίου, ἐξετασθέντων και εὐδοκίμασάντων ἐνθουμούμεθα δὲ, ὅτι πρό δ.ο. ή τριῶν ἐτῶν γράφουσα περί τινος των ἐν Ἑλλάδι Γυμνασίων ἔλεγε διαβρήθην, ὅτι οἱ ἐξετασθέντες μαθηταί της ἀνωτάτης αὐτοῦ Τάξεως ήσαν πολλῶ κρείττονας των διετίαν ὄλην φοιτησάντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Και τούτο ὑπερβολή, δικαίως τότε κατακριθεῖσα ὑπὸ λογίου ἀνδρός ἐν αὐτῇ ταύτῃ τη Αθηναί, και τὸ νῦν λεγόμενον περί Γυμνασίων και Πανεπιστημίου ἐπι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτος ὑπερβολή, εις την ὁποίαν ἀπερισκέπτως ἐξώκειλεν ή Αθηναί, προτιθέμενη να χλευάσῃ τον Υπουργόν της Παιδείας, ὡς δῆθεν οὐδὲν πράξαντα πρὸς βελτίωσιν των ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτηρίων, και διὰ των ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένων ἐφημερίδων ἐξαπατῶντα τον ἔσω και ἔξω Κόσμον.

Ζῶντες μακρὰν της Πρωτετούσης και των ἐν αὐτῇ ἀναβραζόντων πολιτικῶν παθῶν, δὲν γνωρίζομεν, τίνας εἰσὶν αἱ ὑπὸ του Κυρίου Χριστοπούλου διευθυόμεναι ἐφημερίδες, και ἂν ὑπαρχῶσι τοιαῦται ἀποβλέποντες ὁμως εις αὐτὰ τὰ πράγματα, και ἐξετάζοντες αὐτὰ ἀπαθῶς και ἀμερολήπτως, δὲν δυνάμεθα ἢ ἀρνηθῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος Χριστόπουλος μάλιστα πάντων των προκατόχων αὐτοῦ ἐπεμελήθη της κοινῆς ἐκπαιδεύσεως, και ἐπολυπλασίασε και ἐβελτίωσε τὰ Σχολεία και τὰ Γυμνάσια διὰ προσθήκης ἀξιολόγων Διδασκάλων και Καθηγητῶν μαρτυροῦσι την ἀλήθειαν ταύτην τὰ Γυμνασια των Αθηναίων, της Σύρου και των Πατρῶν, πολλά Ἑλληνικά Σχολεία, ὧν τὰ μὲν ὑπ' αὐτοῦ συνέστησαν, τὰ δὲ ἐβελτιώθησαν διὰ προσθήκης Διδασκάλων, ή ἐφαρμογή του πρότερον κατ' ὄνομα μόνον ὑπάρχοντος Νόμου περί Σχολείων και Γυμνασίων, ή τακτοποίησις της διδασκαλίας των μαθημάτων και της μισθοδοσίας των Δημοδιδασκάλων, οἵτινες εἶχον κατανήγει ἐλεεινοί διὰ την καθυστέρησιν των μισθῶν αὐτῶν ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα, ή φροντίς περί αὐξήσεως του μισθοῦ των Καθηγητῶν και Ἑλληνοδιδασκάλων, και προ πάντων ή συστάσις του Ἱερατικῶν Σχολείων, ἐξ ἧς προδοκᾶται ή βελτίωσις του Κλήρου της Ελλάδος, περί οὔ οὐδεις οὐδέποτε ἐφρόντισεν. Ἄλλ' ἐάν τὰ Σχολεία ταῦτα δὲν συνέστησαν μέχρι τουδε πλήρη πανταχοῦ της Ελλάδος, ὅπως διὰ του Νόμου ἐκανονίσθησαν, τούτο δικαίως πρέπει ἢ ἀποδοθῆ εις την ἔλλειψιν των καταλλήλων διευθυντῶν, τους ὁποίους, ὡς γνωστόν, δὲν εἶναι εὐκολον να εὔρη τις μεταξύ των ὑπαρχόντων ὀλίγων παιδευομένων Κληρικῶν, και εις ἄλλας δυσκολίας ἀνυπερβλήτους ἐν τῷ παρόντι. Ἄσκει ὅτι ὁ Υπουργός ἐφρόντισεν, ὅπως και ὁ προσήκων Νόμος τεθῆ, και τὰ ἀναγκαῖα εις συντήρησιν των Σχολείων χρήματα πορισθῶσι, και Κανονισμός κατάλληλος ἐκδοθῆ, και πᾶν ὅ,τι ἐφικτὸν ἐν τῷ παρόντι ἐνεργηθῆ. Οὐ-

δεμία δὲ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ οὕτως ἐπιμελῶς ταῦτα πάν- τα ἐνεργήσας Υπουργός θέλει ὁμοίως φροντίσει και περί των παραιτέρω και τούτου ἀπόδειξις ή ἐν Χαλκίδι σύστασις ἐνός των Σχολείων τούτων, και ή κατ' αὐτὰς ἐνεργουμένη συγκρότησις δύο ἄλλων ἐνταῦθα και ἐν Τριπόλει της Πελοποννήσου.

Εἰς αὐτὰ λοιπόν τὰ πράγματα, και εις οὐδὲν κομ- ματικῶν ή ἀτομικῶν συμφέρον ἀποβλέποντες, κατακρίνομεν τὰς ὑπερβολὰς της Αθηναί, δσα και περί της ἐν γένει διοικήσεως του Κράτους, και κατὰ του Υπουργοῦ της Ἐκπαιδεύσεως ἰδίᾳ, ἐδημοσίευσεν εις τὰ δύο προειρημένα φύλλα αὐτῆς. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ, ὅτι της μετριοπαθοῦς ἀντιπολιτεύσεως εἴμεθα φί- λοι, και ἀσπαζόμεθα αὐτήν, και ἐν οὐδεμίᾳ περιστά- σει θέλομεν φεισθῆ ὁποιοῦδήποτε προσώπου, δυναμέ- νου και ἀμελοῦντος τὰ πράξη τὸ κοινὸν καλόν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸ παντός ἄλλου των ἐν τῆς ἐφημερίτι της Ἀγγλίας κατ' αὐτὰς δημοσιευθέντων, αἱ περατώδεις παρατηρήσεις του Χρόνου του Λονδίνου περί των ἀδελφῶν ήμῶν Ἑπτανησίων ἐφελκύνουσι δικαίως την προσοχὴν παντός Ἑλληνοσ. Εὐχαρίστως ὁμως βλέπομεν ἅπαντες, ὅτι ὁ Συντακτής της Ἑλληνικῆς Ἐφημερίδος ή Ἑλπίς ἀντέταξε τὰ δεοντα μετά πολλῆς ἀκριβείας εις τὰς παραλόγους σκέψεις του Χρόνου, και ὡς ἄλλος bulldog (1) κατὰ την φράσιν των Ἀγγλων συνέλαβεν ἀπὸ των βρωθῶνων τον Συντάκτην του Χρόνου. Ἀφίνοντες λοιπόν την περί τούτου φροντίδα εις τον ἱκανόν τούτον του Χρόνου ἀντίπαλον, μεταφέρομεν εις τὰς στήλας του Ἀστέρου, τὸ περί Τουρκίας ἄρθρον της Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «ὁ Χρόνος της Μαγγερίας».

« Ἡ ἔρις της Εύρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆ των Ἡμερικῶν ἐπένεγκε την ἀλλαγὴν του Τουρκικοῦ Υπουργείου. Ὁ μὲν Ρεσίτ Πασᾶ ἐπέσει, ὁ δὲ Μουσταφᾶ Πασᾶ διεδε, θη αὐτόν, ὡς μέγας Βεζύρσι. Ἄλλ' ή ὑπουργικὴ αὐτὴ μεταβολὴ ἰσοδυναμεῖ με κηδενηκόν, ἔχον περιφέρειαν ἴσιν με την του Κριμαϊκοῦ πολέμου. Ἀδιόταμεν πλέον με τον πολυβύρλητον σύμμαχόν μας, τον Μέγαν Τούρκο» και την ἀδιάν- τῶντην ἠσθέντημεν, πρὶν ή τὸ τελευταῖον πολερικόν πλοῖόν μας ἐγκαταλίπῃ τον Βόσπορον. Ἦδη δὲ ἐνεπαχολημένοι εις τὸ ἐπιρροῦν ζήτημα των ἐν τη Ἰνδικῇ και Σινικῇ συμβασιων, κισθνώμεθα πληρεστάτην την διάθεσιν να στρέψωμεν τὰ νῶτα πρὸς τον φίλον μας, ὅ,τι: μᾶς ἔχωσεν εις τόσας λά- σπας; μᾶς ἔκαμε να ἐξοδεύσωμεν ἀκριθιμητα χρήματα, ἔγεινεν αἰτία να δεκατιθῆ τὸ ἄνθος του στρατοῦ μας, και, τὸ πάντων χειρίστον, μᾶς ἔκαμε να χάσωμεν και την ὑπόλη- ψιν μας. Και ὁμως εἶναι ἀδύνατον εις ήμᾶς ἢ ἀπαλῶχθῶ- μεν ἐκόλωσ ἀπὸ των συνεπειῶν των προλαβουσῶν ήμῶν πράξεων. Νῦν ή Τουρκία ἀποτελεῖ μέρος του Εύρωπαϊκοῦ συ- στήματος, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, ὅτι ἐξ των Εύρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἀνεδέχθησαν εις τὸ ἐξῆ. να προστατεύωσιν αὐτήν, και να φροντίσωσι περί αὐτῆς» και οὕτω; ή πλέον ἀνίμικτος

(1) Οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Ἀγγλοι τοῦς μεγάλους κύ- νας, οἵτινες συλλαμβάνουσι τὰ ζῶα, και μάλιστα τοῦς βόας ἀπὸ των βρωθῶνων.

Ἀλλὰ μεταξύ των ἐσωτερικῶν γεωργικῶν κποιῶν εἰ πα- ραγαγούσται ἀποτελέσματα, εἰ μὴ τὰ μᾶλλον ἐκτεταμένα, τουλάχιστον ὅμοια; τὰ μᾶλλον ἀνεμφεβήτητα, εἰσὶν αἱ τῆς Ὀλλανδίας και του Βελγίου. Ἡ πρώτη περὶ αὐτῶν ιδέα ἀ- νήκει εις τον στρατηγόν Βαν Δὲν Βόνκ, γνωστόν και τιμῶμε- νον διὰ τὰ φιλογεωργικὰ αὐτοῦ ἔργα και την φιλανθρωπιαν διευθυντῆς ὦν του μηχανικοῦ εις την Ἰαβαν, ἐσχέτισθη ἐκεῖ πρὸς τινὰ Μανδρινόν μετανάστην, ὅστις ἐμύησεν αὐτόν εις τὰ μυστήρια της γεωργίας. Ἐπονελλῶν δὲ εις την ἐκτου πατρίδα, ἀπεφάσισε ἢ ἀφιερῶσθαι τὰ φῶτα, ἀπερ ἀπέκτισεν, εις καλλιέργειαν των ἀκαλλιεργήτων γαιῶν και εις την βελ- τίωσιν της τάξεως των πενήτων ἔνῳ εἶχε κατοικήσει νήσου πλουσιωτάτου, προῦτίμησε την σύστασιν ἐσωτερικῶν ἀποι- κῶν παρὰ την ὑπερβαλάσιον μετανάστευσιν. Ἐνόησεν ἐντός ὀλίγου τὸ πλεονέκτημα, ὅπερ ἔπρεπε να ἐλπίζωσιν ἐκ των φιλανθρωπικῶν ἀποικῶν εις τὰς εὐρυχωρὰς γαῖας των Κάτω Χωρῶν. Διέγραψε λοιπόν τὸ σχέδιον αὐτῶν, ἀνέμειξεν εἰς τὸ σχέδιον τουτον Πρίγκιπα Φερδερίκον, και εἶδεν εὐχαρίστως αὐτὸ γενομένον παραδεκτὸν ἐκ μέρους της Κυ βερνήσεως. Κατὰ συνέπειαν διωρίσθη Ἐπιτροπῆ, ὅπως συ- νεννοήσῃ μετὰ του στρατηγῶν και οὔτω συνέστη τον Ἰανουά- ριον του 1818 ή Φιλανθρωπικὴ Ἐταιρία ἐν ταῖς βορείαις ἐ- περ. τῶν Κάτω Χωρῶν εὐθὺς δὲ ἐν τη συστάσει αὐτῆ,

ἔργε 15 χιλιάδας μετοχῶν. Αἱ γαῖαι της Δρένθης ἐξελε- ῖθησαν ὡς τὸ θέατρον του ὠραιότερου φιλανθρωπικοῦ ἔργου, δι οὐ δύνανται να τιμηθῆ τόπος; τις. Ἐκεῖ συνέστησαν την ἀποικίαν του Φερδεरिकῶδ. τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος; ήρχισαν να καλλιερῶσιν αὐτήν. Τὸν Νοέμβριον και Δεκέμβριον ὠκο- δούθησαν ἐκεῖ αἱ πρώται 52 οἰκίαι ὃ δὲ στρατηγός αὐτός; ἀνεβλήθη να ἐπιτηρῆ τὰ ἔργα αὐτῶν και οὕτως; εις την συμπλήρωσιν των δύο ἐτῶν αἱ ἀκαλλιερῆτοι και ἀκατοικη- τοι ἐκείναι πεδιάδες ἐγένοντο διὰ της καλλιερῆσεως; τερπνότα- τον ἐνδικίτημ; ή εὐφορία, ή τάξι; ἐβασίλευσεν ἐκεῖ και οἱ πρότερον βικενδύται και πενέστατοι ἐράνησιν τότε καλῶς; ἐνδεδωμένοι, καλῶς κατοικη ὄντες, και ἐντελῶς; 82 ὄπηρον ἐν τη ἀποικίᾳ εις οἰκογενείας; ή και μονήρας; 2500 πτωχοῖ, ὄρφανοῖ, ἔκθετα βρέφη ή ἔγκυαταλελειμμένα; ὀδωρισμένη διὰ του; ἐπαίτας, οἵτινες ήσαν ἤδη χίλιοι τον ποχὴν (1822 ἠρῆμει 20 χιλιάδας μετόχων, εἶχε συμφω- νῆσει μετὰ της Κυβερνήσεως, ὅπως διαθέσῃ 4 χιλιάδας ὄρφα- νῶ, ἔθετα και ἔγκυαταλελειμμένα βρέφη, και ὅπως κατασκευά- σῃ 500 νέας κατοικίας; προσεκτήσατο δὲ εις τὰ περίε ἐκτε- ταμένας γαῖας; εις την Ὀμμερσχανην και εις την Ουενισένην.

Το 1829 ἐξ ἀποικίαι ἐλευθέραι, συστημένοι εις Φερδεरिकῶδ, ἐπαρουσίαζον ἐπὶ ἐκτάσεως τριῶν λευγῶν 416 μικρὰς ἐπαύ- λεις, διηρημένας εις πέντε τμήματα, ὦν ἕκαστον ἔχει ἰδίᾳ οἰκοδομήματα διὰ την ὑποδιεθουσιν, την ἀποθήκην, τὸ ἐρ- γαστάσιον, τὸ Σχολεῖον, και τοσαῦτας κατοικίας ἐπιτηρητῶν ὄσται ἀπαιτοῦνται, ἀνα 25 ἐπαύλεις; διοριζόμενου ἐνός ἐπι- τηρητοῦ 2300 πεινητες; εὐριπικον ἐκεῖ ἐντιμον διαίταν. Ἐν γινει δὲ ὁ πληθυσμός; ὄλων των Ὀλλανδικῶν ἀποικῶν συνε- ποσοῦτο τότε (1822) εις; 7,900 ἄτομα.

Μετὰ πενταετη πείραν, ήτι; ἀπέδειξε τὸ ἀξιόλογον ἀ- ποτέλεσμα των Ὀλλανδικῶν ἀποικῶν, ἐλορηθή και εις την Βελγικὴν ἀποικιακὸν σύστημα, ὁμοιον πρὸς τὸ της Ὀλλανδίας; ἐπὶ των αὐτῶν ἀρχῶν βασιζόμενον, και ἐξαρτώμενον ἀπὸ Ἐταιρίας φιλανθρωπικῆς. Ἡ νέα οὕτη Ἐταιρία συνέστη εὐθὺς ἐν τη ἀρχῇ αὐτῆς; ἐκ 13 χιλιάδων μετόχων, αὐξήθησαν εις τὸ ἐπιόν; τὸ δὲ ταμεῖον της Ἐταιρίας ταύτης; ἐκτό. της; ἐ- τπίας συνεισφορὰς των μετόχων, ἔλαβε και πολλὰ ἀμει- ρώματα. Κατὰ πρώτων λοιπόν ἐθεμελίωσε μίαν ἐλευθεράν ἀποικίαν ἐν τῷ μέτω των χέρτων γαιῶν της Καμπίνης; εις την Κοινότητα του Οὐόλτερ της Ἐπαρχίας Ἀμβέρσικ, θέσιν φρόντι ὑγιεινῆν, εὐάρεστον, και καλῶς ἐκλελεγμένην. Αἱ πρώται ἔργασίαι ήρχαντο κατὰ μῆνα Μᾶιον, και μετ' οὐ πο- ῶν αἱ ἀκαλλιερῆτοι ἐκείναι γαῖαι μετεβλήθησαν εις καρπο-

Επί: εις τὰ συμβούλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιβάλλεται ἐξαπλοσίαν σημαντικότητα. Καὶ ἐνόσω μὲν οἱ ἐξ προ...

αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐκ παντὸς τρόπου ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν. Λέγεται, ὅτι αἱ ἐν Βολδαύτῃ ἐκ...

αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐκ παντὸς τρόπου ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν. Λέγεται, ὅτι αἱ ἐν Βολδαύτῃ ἐκ...

καυρώτη αὐτὰς κατὰ τὴν ἀπαιτησὶν τοῦ Πρεσβείου τῆς Γαλλίας. Παρευθὺς ὁ Κύριος Θουβενέλ λαμβάνει τὸ ὄνομα...

αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐκ παντὸς τρόπου ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν. Λέγεται, ὅτι αἱ ἐν Βολδαύτῃ ἐκ...

αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐκ παντὸς τρόπου ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν. Λέγεται, ὅτι αἱ ἐν Βολδαύτῃ ἐκ...

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Διὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἀπουσίαν ἡμῶν ὑπερήραμεν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Ἀστέρου τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

— Ἡ ἐορτὴ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ἐπανηγουρίθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως ἐν τῷ Ναῶ τῆς Μεταμορφώσεως.

— Τὴν 30ην Αὐγούστου, ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, ὁ ἐναυθα Προξένος τῆς Ρωσίας Κύριος Σαντρίνης ἐδέχθη...

— Μετὰ 20 περίπου ἡμέρας ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας ἡ Α. Μ. ἢ Βασιλίσα, ἀφ' ἑπισκεψῆς καὶ τὸ Μόναχον. Οὐδεὶς...

— Ἡ Ἐρμούπολις εἶδε μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστίας ἐπανελθόντας εἰς τοῦς κόλπους αὐτῆς τὴν 28 Αὐγούστου...

— Ἐπινοοῦμεν κατὰ γέλοσ τὴν τελεσιουργὸν ἐπιβλήσιν...

τοῦ ἐναυθαίου τοῦ Δημάρχου Βρουσιόπουλου διμαρχοῦντος Δημοτικού Παρέδρου Κυρίου Νικολάου Ἐλευθερίου ἐπὶ τῆς...

— Ἐνῶ ἐπινοοῦμεν τὰ ἐπιλείου ἄξια, ἡ φωνὴ τῆς δικαιοσύνης βοᾷ πρὸς ἡμᾶς νὰ μὴ ἀποσιωπήσωμεν τὸ κοινὸν τῶν...

— Ἄκου ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν ἐλευθερὰν Ἑλλάδα. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ζώπυρον τῶν ληπτεῶν...

αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐκ παντὸς τρόπου ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν. Λέγεται, ὅτι αἱ ἐν Βολδαύτῃ ἐκ...

αὐτῶν ἢ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία ἐκ παντὸς τρόπου ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν. Λέγεται, ὅτι αἱ ἐν Βολδαύτῃ ἐκ...

φάρους, οὗτοι ἠλοήθησαν, διὰφορα εἶπε ἀπεχρησώθησαν, ἐπιτεταμέναι τάφοι διεχώριζον τὰς εἰς ἐκάστην κατοικίαν ἀνηκούσας γαίας...

ἢ τὰ εἰς ἐπιτοχία ὀρεῖται εἰς τὸν πλοῖον Βὶν Δὲν Βότι, ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως στρατηγῶν. Το 1322 ἡ Ἑταιρεία συνήθετο μετὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ συστήσῃ ἀποικίαν...

τοῦς κόπους, ὥστε νὰ γείνωσι μέλη τῆς λοιπῆς κοινωνίας. Τρεῖς λευγαὶ μακρὰν τοῦ Οὐόλτερ παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀμβέρσης...

πὸ τὰ ἀνθρωπόμορφα θηρία, τὰ εἰς τὴν ἐαυτῆς ἐπικράτειαν διατηρούμενα; Ὡ! εἶναι καιρὸς πλέον νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ὀριστικὸν τι μέτρον διὰ νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα, παράγουσι τοσοῦτον ὀλέθριον ἀποτελεσματα! Ἐπίσης εἶναι καιρὸς νὰ ἔλθῃ εἰς συναίσθησιν καὶ ἡ Τουρκία! νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι μέχρι τέλους ἀτιμωρητὴ δὲν θέλει ἐξακολουθεῖ τὸν δόλιον πόλεμόν της! Πρέπει νὰ πεισθῇ ὅτι, εἴαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡς Κυβέρνησις κράτους, πολιτισμένου, ὀδηγούμενη ὑπὸ πολιτικῆς φρονήσεως, καὶ ἐνδίδουσα εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν κρατιῶν εὐεργετιδῶν δυνάμεων, ἀνέχεται τὴν τοιούτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, τὸ πάσχιον ὅμως Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀγανακτεῖ καὶ φρουάττει κατὰ τῶν τοιούτων μεγάλων ἀδικιῶν παρὰ τῆς Τουρκίας πραττομένω! Ἄς βεβαιωθῇ ἡ Τουρκία, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἀπίθανεν, ἀλλὰ ζῆ κραταιούμενον, ὃ δὲ ἀπαρτίτων ἑαυτὸ ἡρωϊκὸς λαὸς δὲν θέλει ἀνέχεσθαι πλέον νὰ κολαφίζηται ἀπὸ Τούρκου; ἄς μὴ παράτῃ ἡ Τουρκία τοὺς λέοντας κοιμωμένους, ἄς μὴ τοὺς ἐρεθίζῃ εἰς τὸ κλωβίον των, διότι ἤρξαντο νὰ βριχῶνται, καὶ οὐαὶ εἰς τοὺς Τούρκους, εἴαν διαρρήξαντες τὰ δεσμά των ὀρμήσωσι ποτὲ κατ' αὐτῶν.

— Εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς περὶ ἀνευρέσεως τοῦ τάφου τοῦ Ἰπποκράτους.

Εἰς τι χωρίον τῆς ἐπαρχίης Φαρσάλων τῆς Θεσσαλίας, Ἀρναυτικῆ καλούμενον, δασῶδες καὶ σχεδὸν ἔρημον, εὐρέθη ὁ τάφος τοῦ Ἰπποκράτους, ἐντὸς δὲ τοῦ αὐτοῦ τάφου εὐρέθησαν μία ἱεροτομὴ ὀρειχάλκινος, ἐν δακτυλίδιον ὀρειοειδὲς χρυσοῦν, μία μικρὰ ἄλυσος χρυσοῦ, καὶ ἐν φύλλον χρυσοῦν ἐπίμηκες, λεπτὸν καὶ πλατὺ ὡς ταινία τὸν εἰρημένον τάφον ἐκάλυπτε λίθος μὲ ἐπιγραφὴν.

Ἀπαντὰ τὰ εὐρεθέντα παρέλαβεν ὁ διοικητὴς τῆς Θεσσαλίας Χρυσῆ Πασαῖ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ ἀναγγεῖλαντες ἡμῖν τὴν εἰδησιν ταύτην δὲν ἐπρόλαβον νὰ ἀντιγράψωσι καὶ μᾶς ἀποστείλωσι τὴν ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποίαν ἄμα λάθωμεν θέλομεν τὴν δημοσιεύσει ὡς λίαν περιεργον.

— Αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς Γαλλίας, Ῥωσίας, Πρωσίας καὶ Σερβίας πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἐπανελήθησαν τὴν 18ην Αὐγούστου, ἀφοῦ προηγουμένως διετάχθη ἡ ἀκύρωσις τῶν ἐκλογῶν τῆς Μολδαβίας, καὶ ἡ ἐπαναλήψις αὐτῶν. Αἱ σημαῖαι ἀνυψώθησαν ἐκ νέου εἰς τὰς τέσσαρας Πρεσβείας, καὶ τὰ σύμβολα αὐτῶν ἀννητήθησαν προσηκόντως. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἐπιχειλουμένη πολιτικὴ θέλημα διεσκεδάσθη, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἡ Ἀνατολὴ φάνηται ἡρεμοῦσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Παρισινῆς συνθήκης!

— Ἡ δὲ ἐν Ἰνδία ἐπανάστασις κατὰ τὰς ἱπανταχόθεν εἰδησεις καὶ ἀλληλογραφίας περιβάλλεται σπουδαιότατον χαρακτήρα. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ καταστολῆς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ περὶ διατηρήσεως τῶν Ἀγγλικῶν κτήσεων ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου. Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διατηρηθῶσιν αἱ κτήσεις αὗται; Κατὰ τοὺς ἑγενομένου ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς πενήντα χιλιάδες στρατοῦ δὲν ἀρκοῦσιν εἰς καταστολὴν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἀλλὰ καὶ τίνι τρόπῳ θέλει διαβιβασθῇ εἰς τὰς Ἰνδίας ὁ στρατὸς οὗτος, ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ παρασκευάσῃ αὐτόν; Ὁ ἀτμός δὲν δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην, ὅσον ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν μακρὰν ἀπόστασιν ἱστορῶρα δὲ πλοῖα μόλις μετὰ τέσσαρας μῆνας δύναται νὰ μετακομίσωσιν ἐκεῖ στρατόν, ὅστις θέλει δαπανῆσει ἕνα ἄλλον μῆνα, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ἐὰν λοιπὸν ὑποθέσωμεν δυνατὴν τὴν ἱνάποσολὴν πενήντα χιλιάδων στρατοῦ (ὅπερ ἀδύνατον νὰ γείνη ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας) πρέπει νὰ ἐνοήσωμεν αὐτὸν ἠλαττωμένον κατὰ 30 ἢ 40 π. 00 μέχρι τῆς ἀρξῆσεως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον διότι ἡ ἐπερχομένη θραῦσις ἐκ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ τόπου εἶναι δεινότερα τῆς ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τοῦτο ἀπόδειξις εἶναι ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ἀγγλικῶν στρατευμάτων, ἃτινα ἠλαττώθησαν εἰς 2,000 εἰς 3,000, αἵτινες κατὰ πρῶτον συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Δελιῦ. Κατὰ πᾶσαν λοιπὸν πιθανότητα ἡ θέσις τῶν Ἀγγλων ἐν τῇ Ἰνδικῇ εἶναι λίαν ἀκροσφαλῆς, καὶ ἡ ἀνάγκησις τῶν πολυτίμων ἐκείνων κτήσεων ἵσως δὲν θέλει εἶναι πλέον κατορθωτὴ μετὰ τινος καιροῦ. Ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου θέματος ἐνασχολεῖται ἅπασ ὁ Ἑυρωπαϊκὸς τύπος. Πολλοὶ καὶ παντοῖαι ἀλληλογραφίαι καὶ κρίσεις δημοσιεύονται καθ' ἑκάστην ἀλλὰ τὸ σύνολον αὐτῶν περιστρέφεται εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἀπώλεσαν, ἢ τοῦλάχιστον κινδυνεύουσι ν' ἀπολέσωσι τὰς ἐν τῇ Ἰνδικῇ κτήσεις αὐτῶν καὶ αὐτὸς ὁ Ἀγγλικὸς τύπος, μέχρι τίνος περικαλύπτων τὰ ἐκεῖ γινόμενα, ἤρξατο ἤδη νὰ ἐξηγῇ καθαρώτερον τὴν θέσιν τῶν Ἀγγλων ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὸν ἐπικείμενον μέγαν κίνδυνον.

— Ὁ Κύριος Μερσιὲ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπως παροῦσα εἰς τὴν Α. Μ. τὰ ἀνακλητήριά του, καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέβη εἰς Στοκχόλμην.

— Ἐξεδόθη ἐν Λονδίνω καὶ ὁ Δ'. τόμος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ Σ. Τρικούπη. Τὸν τόμον τοῦτον δὲν ἐλάβομεν μέχρι τοῦδε ἐνταῦθα, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν πληροφορίαν ἢ κρίσιν περὶ τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβυς τῆς Τουρκίας Χαλλή Βένεξ ἔδωκε πολυτελέστατον χορὸν ἐν Κηφισίᾳ, ὃν ἐ ἴμνησε διὰ τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι εἰς τὸν χορὸν τοῦτον παρευρέθησαν καὶ αἱ ἐπισημοῦτες τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἡ εἰδησις περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυος τῆς Ἀγγλίας Λόρδ Ρεδκλιφ, ἡ περὶ μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς Λονδίνον ἐν ἀδείᾳ, διαψεύδεται ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Λέγεται ὡς βέβαιον, ὅτι οἱ δύο μέγιστοι τῆς Εὐρώπης Αὐτοκράτορες, ὁ τῶν Γάλλων ὁ καὶ τῆς Ῥωσίας, θέλουσιν ἔλθειν εἰς συνέντευξιν ἐν τινὶ πόλει τῆς Γερμανίας, καὶ πιθανῶς ἐν Στουτγάρδῃ.

— Θαυμαστὸν καὶ ἀξιωματικὸν παράδειγμα αὐταπαρηγήσεως, ὅπερ ἐμφαίνει τὴν ἀληθῆ τῶν Ἀγγλων ἀφοσίωσιν εἰς τὸ συμφέρον καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος αὐτῶν, ἔδωκεν ὁ ἀντίπαλος τοῦ ἐνδόξου φιλέλληνο Βράϊτ, ἐνῶ προῦκειτο νὰ ἐλεγχθῇ οὗτος Βουλευτὴς τῆς πόλεως Βιρμιγγάμης. Ἰδοὺ τί ἔλεγε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς διὰ προκηρυσσέω; τοῦ ὁ γενναῖος πολίτης Ἀγγλος. « Ἐνώπιον τοιοῦτου ἀνδρὸς (τοῦ Ἰωάννου Βράϊτ), ὅστις δύναται νὰ φανῇ χρήσιμος ἐκ νέου τῇ Πατρίδι, θεωρῶ καθῆκον τιμίον πολίτου καὶ ἀγαθοῦ πατριώτου, νὰ παραχωρήσω. Τούτου ἕνεκα προτρέπω τοὺς φίλους μου, ἵνα ὑποστηρίξωσι μετ' ἐμοῦ τὸν Κύριον Βράϊτ, ὅπως ἂν στολήσῃ αὐτῷ ὁ εὐγλωττος οὗτος ῥήτωρ καὶ ὑπέραρχος τῆς Βιομηχανίας μας τὴν Βουλὴν διὰ τῆς παρουσίας του. » Μεγάλῃ ἀληθῶς τιμῇ πρὸς τὸν ἀξέστοιμον φιλέλληνα Βράϊτ ἀλλὰ μεγίστη ἀναντιρρήτως καὶ πρὸς τὸν γενναῖον αὐτοῦ συμπολίτην, τὸν μιμητὴν τοῦ Ἑλλήνου Ἀριστείδου.

— Λέγεται ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας, θέλουσι συντήσῃ τηλεγράφον ἠλεκτρικὸν μεταξὺ Τεργέστης Κερκύρας καὶ Ἀλεξανδρείας. Τούτου γενομένου, ἐννοεῖ ἕκαστος, ὅτι εὐκόλως θέλει ἐξαπλωθῆ καὶ ἀλλαγῇ τὸ μέσον τοῦτο τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεων καὶ ἐμπορῶν συχνοκωνίας.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Ἐλπίδα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου τὰ ἐξῆς:

— Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Κ. Ἀντωνίου, ὁ μόνος ἐπιζῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Καποδιστριαῶν, ἔδωκε τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν βιβλιοθήκῃ δύο χιλιάδας τόμους ἐκ τῆς οἰκογενειακῆς βιβλιοθήκης του. Καὶ ὡς Ἰόνιος καὶ ὡς Καποδιστριαὶ ἠθέλησε νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἐθνικὸν του αἶσθημα.

— Ἀπὸ χθὲς λέγεται ὅτι κατὰ τὰ μεθόρια συνέθη συμπλοκὴ μεταξὺ στρατιωτῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν τοῦ Δερβένιαγα. Δὲν ἐλάβομεν ἄχρι τοῦδε ἀκριβεστέρως πληροφορίας, οὐδεμίαν ὅμως ἀμφιβολία ὅτι, ἂν ἐλεσε πραγματικῶς χώραν σύγκρουσις, ἀφορμὴ εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν δεδομένη εἰς τοὺς λαοτὰς συνδρομῇ.

— Ὁ συντάκτης τῆς ἐν Πάτραις ἐκδομένης ἐφημερίδος κί Πά τ ρ α ι, Κ. Κ. Θ, Τσιλιάνης διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ ἐμπορικῆς δικαίου παρὰ τῷ ἐκεῖ Γυμνασίῳ. Ὁ διορισμὸς οὗτος τιμᾷ τὸν ὑπουργόν, διότι ὁ Κ. Τσιλιάνης εἶναι νέος ἐν Παρισίοις ἐκπαιδευθεὶς, διακεκριμένος, διὰ τὴν νομομάθειάν του, ὑγιῶν ἀρχῶν, καὶ χαρακτῆρος ἀξιολόγου.

— Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πτώσεως τοῦ Λουϊ-Φιλίπ, εἶχε παύσει ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις νὰ στέλλῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν βιβλιοθήκην ἀντίτυπα τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐκδομένων συγγραμμάτων ὃ ἐν Παρισίοις ἐπιτετραχθέντος τῆς Ἑλλάδος διετάχθη νὰ ὑπενδείξῃ τοῦτο προφορικῶς καὶ πλαγίως τῇ Γαλλικῇ κυβερνήσει. Ὁ αὐτοκράτωρ διετάξεν ἀμέσως νὰ σταλῇ ὀλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἡ εὐχαριστίας του, ὅτι τῷ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ δεῖξῃ τὸ ὑπὲρ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως αἰσθημά του.

— Μεταξὺ τῆς ἀτμοπολιτικῆς ἐταιρίας μας καὶ τῆς τῶν ΚΚ. Παπαγιάννη καὶ Μουσαμπίνῃ ἐγένετο συνεννόησις, ὥστε τὰ τῆς τελευταίας ἀτμόπλοια νὰ δέχονται ἐν διαφόροις λιμένας, ὅπου προορμίζονται, ἐμπορεύματα διὰ τοὺς λιμένας νᾶς τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ παραδίδωσιν αὐτὰ ἐν Σύρῳ εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς πρώτης διὰ τὴν παραιτέρω εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας μεταφοράν.

— Ἐντὸς τοῦ πρέχοντος μηνὸς γενήσεται ἡ συνεντευξις

τῶν Αὐτοκρατόρων Ναπολέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ἐν Δαρμὰ-στατ τῆς Γερμανίας.

— Τὴν 17 Αὐγούστου διελύθη τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον διὰ τοῦ ἐφεξῆς λόγου, ὃν ἀπέτεινε πρὸς αὐτὸ Ἐπιτροπὴ ἐν ὀνόματι τῆς Βασιλείσης.

Μυλόρδοι καὶ Κύριοι!

Διετάχθημεν παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος ὅπως ἀπαλλάξωμεν ὑμᾶς τοῦ νὰ ἀκολουθήσῃτε ἐπὶ πλέον τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας, καὶ ἐκφράσωμεν ὑμῖν ταυτοχρόνως τὴν ἐγκάρδιον αὐτῆς εὐγνωμοσύνην, ὅτι, προσλιπαρῶντες μετὰ ζήλου ἐξεπληρώσατε τὰ σπουδαῖα ὑμῶν καθήκοντα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρουσίας συνόδου, ἧτις καὶ τοὶ βραχυτέρας παρὰ τὸ σύνθεσις, ὑπῆρξεν οὐδὲν ἦττον τὰ μάλιστα ἐπίπονος. Ἡ Α. Μ. μᾶς διέταξε νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν εὐαρέσκειάν της διὰ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης, καθὼ ἐμπνεύσαν πεποθησιν βάσιμον, ὅτι ἡ εἰρήνη θέλει ἐξακολουθήσει διατηρουμένη.

Αἱ διὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων τῆς Παρισινῆς συνθήκης διατάξεις δὲν συνεπληρώθησαν εἰσέτι, καὶ τοῦτο διὰ διαφόρους αἰτίας. Ἀλλ' ἡ Α. Μ. πέποιθεν ὅτι, χάρις εἰς τὰς σπουδαίας προσπάθειας τῶν δυνάμεων, αἵτινες συμμετέσχον τῆς συνθήκης ταύτης, πᾶν ὅ,τι ἀπολείπεται πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων τούτων, θέλει ἀποπερατωθῆ αἰτίως μετ' οὐ πολὺ.

Ἡ Α. Μ. μᾶς διέταξε νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι αἱ ἐνδελεγεῖς ἀνταρτίαι, αἵτινες ἐξεβράχθησαν μεταξὺ τῶν ἐγγύρων στρατευμάτων τῆς Βεγγάλης, καὶ τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησαν σπουδαῖαι ταραχαὶ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ προεδρείου τοῦτου, ἐνεποίησαν μεγάλην συγκίνησιν εἰς τὴν Α. Μ. αἱ δὲ ὠμότητες καὶ τὰ παθήματα, τὰ ὁποία ὑπέστησαν πολυάριθμοι τῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὑπηκόων τῆς Α. Μ. ἐνέπλησαν τὴν καρδίαν αὐτῆς βαθύτατης θλίψεως, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου, ἡ διαγωγὴ πολλῶν ἐκ τῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων οἵτινες περιήλθον εἰς τὰς κρισιμωτάτας τῶν περιστάσεων καὶ ἐξετέθησαν εἰς μεγάλους κινδύνους, διήγειρε βαθύτατον παρὰ τῆ Α. Μ. θαυμασμόν. Ἡ Βασιλίσα ἔδωκεν ἡμῖν τὴν διαταγὴν ὅπως σᾶς πληροφορήσωμεν, ὅτι οὐδὲν μέτρον ἀμελήσει τὸ δυνάμενον νὰ καταδαμάσῃ τὰς σπουδαιοτάτας ἀταξίας ταύτας, διὸ καὶ πέποιθεν ὅτι, μετὰ τῆς εὐλογίας τῆς Θεῆς Προνοίας, θέλει ἐπιτύχει τὸ ποθοῦμενον διὰ τῶν κρατερῶν μέσων, ἅτινα ἀπόκεινται αὐτῇ.

Κύριοι Βουλευταῖ!

Ἡ Α. Μ. μᾶς διέταξε νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὰς εὐρείας πιστώσεις, ἃς ἐψηφίσατε πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ παρόντος ἔτους, καὶ διὰ τὰς βεβαιώσεις ὑμῶν ὅτι ὑπάρχετε πρόθυμοι νὰ παρέξῃτε εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἀναγκαίαν ὑποστήριξιν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡτυχίας ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Ἡ Α. Μ. εἶδεν εὐχαρίστως ὅτι εὐρέθητε εἰς θέσιν νὰ ἀποτίσῃτε τὰ εἰς τὴν Δανίαν ὀρεϊλόμενα χρήματα, πρὸς ἐξώνησιν τῶν διαποριῶν τελῶν τοῦ Σούνδου, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ἐθνικὸν χρέος.

Μυλόρδοι καὶ Κύριοι,

Ἡ Α. Μ. μᾶς διέταξε νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην της, διὰ τὴν προῖκα ἢ ἐχορηγήσατε εἰς τὴν προσφιλῆ αὐτῆς θηγατέρα, τὴν βασιλικὴν ἡγεμονίδα, ἕνεκα τοῦ προσεχοῦς αὐτῆς συνοικεσίου μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Φριδερίκου Γουλιέλμου τῆς Πρωσίας.

Ἡ Α. Μ. μᾶς ἐπεφόρτισε νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν κατὰ πόσον νύχαστήθη ἰδοῦσα ὅτι, καὶ τοὶ ἡ παρούσα περίοδος διήρκεσεν ὀλίγον, ἐδυνήθητε ὅμως νὰ ψηφίσῃτε πολλὰ νομοσχέδια μεγάλης σημασίας, εἰς τὰ ὁποία ἡ Α. Μ. ἔδωκε τὴν ἐγκάρδιον συναίνεσιν αὐτῆς.

(Ἐνταῦθα ὁ βασιλικὸς λόγος ἀναφέρει τοὺς νόμους οἵτινες ἐψηφίσθησαν πρὸς ἐσωτερικὴν βελτίωσιν τῆς χώρας, καὶ τοὺς ὁποίους, ὡς μὴ ἐνδιαφέροντας τὸ περὶ ἡμᾶς δημόσιον, παρατρέχομεν).

Ἐλάβομεν διαταγὴν παρὰ τῆς Α. Μ. ἵνα σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν πεποθησιν αὐτῆς, ὅτι, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ οἰκεία Κομμάτια, θέλετε καταβάλλει τὴν δικαίω τῷ λόγῳ προσήκουσαν ἐπιρροήν, ὑπὲρ προαγωγῆς τῆς εὐημερίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ πιστοῦ λαοῦ της, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀποτείνει εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν δεήσεις, ὅπως ἡ θεία αὐτοῦ εὐλογία ἐρίπταται τῶν προσπαθειῶν σας καὶ ἐπάγῃ εἰς αὐτὰ, πέρασ αἰσίων.

(Ἐπεταὶ Δικαστικὸν Παράρτημα.)

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.